



Arrest

nr. 68 849 van 20 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X, op 12 juli 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 mei 2011 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 14 juni 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing werd verzoekers betekend op 27 juni 2011.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“(...)in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel Ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 26 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maken betrokkenen in hun aanvraag 9ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 04.03.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 15.05.2011, dus na de invoeging op 28.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1 In eerste en enig middel werpen verzoekers de schending op van de *“formele motiveringsplicht, van artikel 9ter §1, 4 lid en van artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen”* evenals de schending *“van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur (redelijkheidsbeginsel - vertrouwensbeginsel)”* en van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoekers betogen als volgt:

“In de bestreden beslissing wordt gesteld dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

In huidig dossier werd echter door verzoeker wel een medisch getuigschrift neergelegd met identieke vraagstelling zoals geformuleerd in het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 en zoals voorgeschreven wordt op straffe van onontvankelijkheid door de artikelen 9ter §1, 4e lid en 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen. Het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift bevat alle gegevens zoals deze voorkomen in voornoemde wet en voornoemd model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007, namelijk:

“NOM ET PRENOM du patient:

DATE DE NAISSANCE:

NATIONALITE:

SEXE:

A/ Historique médical:

B/ DIA GNOTIC: description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l'Article 9ter est introduite Il est dans l'intérêt du patient que des pièces justificatives (p.ex. rapport émanant d'un médecin-spécialiste) soient produites pour chaque pathologie.

C/ Traitement actuel et date du début du traitement des affections mentionnées à la rubrique B:

- Traitement médicamenteux! matériel médical:

- Intervention / Hospitalisation (fréquence dernière en date):

- Durée prévue du traitement nécessaire:

D/ Quelles seraient les conséquences et complications éventuelles d'un arrêt du traitement?

E/ Evolution et pronostic de la 1 des pathologie(s) mentionnee(s) à la rubrique 8

F/ Si d'application quels sont les besoins spécifiques en matière de suivi médical? Une prise en charge de la dépendance est-elle médicalement requise (soms de proximité)?

G/ Nombre d'annexes jointes au présent certificat:

Date:

NOM, signature et cachet du médecin: n° INAMI .“

Volledigheidshalve voegt verzoeker aan huidig verzoekschrift een kopie toe van het medisch getuigschrift dat door hem werd neergelegd. Rekening houdende met de ratio legis van het artikel 9ter §1, 4e lid en het artikel 9ter - §3 3o.. van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen waaruit de verplichting volgt op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen onder de vorm van een medisch getuigschrift, kan de tegenpartij de huidige aanvraag niet onontvankelijk verklaren met als enige motivering dat het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift niet het standaard medisch getuigschrift uitmaakt. In casu is ruimschoots voldaan aan de bedoeling van de wetgever.

Bij het nemen van de bestreden beslissing diende de tegenpartij minstens de redenen aan te geven waarom het door verzoeker neergelegde getuigschrift niet zou voldoen aan de bepalingen van het artikel 9ter §1, 4e lid en van het artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980, nu het door verzoeker neergelegde medisch getuigschrift inhoudelijk identiek is aan het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 en zodoende ruimschoots voldoet aan de bepalingen van het artikel 9ter §1, 4e lid en van het artikel 9ter - §3 3°- van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg werd in de huidige beslissing niet voldaan aan de formele motiveringsplicht waaraan deze beslissingen zijn onderworpen.

Daarbij merkt de raadvrouw van verzoeker op dat in andere dossiers die zij behandelt, zij de vraag kreeg van DVZ om nog bijkomende medische gegevens te willen nazenden.

Hierbij werd dan door de DVZ telkens het model medisch getuigschrift overgemaakt zoals het model dat door verzoeker werd neergelegd. Hierbij dient tevens te worden opgemerkt dat deze getuigschriften door DVZ overgemaakt werden na de invoegetreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011. De dossiernummers kunnen op eerste verzoek worden bekendgemaakt. De DVZ heeft met andere woorden kenbaar gemaakt (vertrouwen gewekt) dat deze modellen van getuigschriften zoals neergelegd door verzoeker aanvaard worden. Door deze aanvraag in dit dossier onontvankelijk te verklaren, maakt de DVZ zich daarenboven schuldig aan een schending van het grondwettelijk beschermd gelijkheidsbeginsel.”

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In een eerste en enig middel stellen verzoekers een schending voor van de formele motiveringsplicht, van artikel 9ter §1, 4° van de vreemdelingenwet, van artikel 9ter §3, 3° van de vreemdelingenwet, van het redelijkheidbeginsel, het vertrouwensbeginsel en van het gelijkheidsbeginsel.

Verzoekers stellen dat ze wel een medisch getuigschrift hebben voorgelegd met de identieke vraagstelling zoals geformuleerd in het model dat gepubliceerd werd in bijlage bij het KB van 24.01.2011. Ze menen dat verwerende partij, bij het nemen van de beslissing, minstens de redenen diende aan te geven waarom het door verzoekers neergelegde getuigschrift niet zou voldoen aan de bepalingen van het artikel 9ter §1, 4° en §3, 3° van de vreemdelingenwet. Ze stellen dat in andere dossiers verwerende partij de vraag stelde om nog bijkomende medische gegevens te willen nazenden en dat dan telkens het model medisch getuigschrift overgemaakt werd zoals nu door hen werd overgemaakt. Ze stellen dat de desbetreffende dossiernummers op eerste verzoek kenbaar kunnen gemaakt worden. Verzoekers stellen dat verwerende partij hierbij een vertrouwen heeft gewekt en zich schuldig maakt aan een schending van het gelijkheidsbeginsel.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers op 15 mei 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf indienden op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekers' aanvraag diende bijgevolg onderzocht te worden in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (in werking getreden op 10 januari 2011) en het KB van 24 januari 2011 (in werking getreden op 29 januari 2011) tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 9ter §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Artikel 9ter §1, 4^e stelt het volgende:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Overeenkomstig artikel 1^{er} §1, 4^e werd de regelgeving in verband met verblijfsrecht, geput uit medische aandoening, verduidelijkt en verscherpt door het koninklijk besluit van 24 januari 2011, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 28 januari 2011 en van kracht sinds 29 januari 2011.

Uit de memorie van toelichting kan het volgende worden geciteerd:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen aan de informele pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijk gekaderd. Zo zal een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg met de Ministerraad."

Door artikel 4 het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 vervangen. De wetgever legt de verplichting op het standaardgetuigschrift te voegen dat is opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan het koninklijk besluit van 24 januari 2011 wordt gevoegd. De wetgever voorziet geen andere mogelijkheid, zoals blijkt uit het woordgebruik 'moet':

"Art. 4. Artikel 7, van hetzelfde besluit wordt vervangen als volgt :

« Art. 7. Het standaard medisch getuigschrift dat de vreemdeling samen met zijn aanvraag van een machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid, en § 3, 3^e, moet overmaken, wordt opgesteld overeenkomstig het model dat als bijlage aan dit besluit is toegevoegd."

Verzoekers legden bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980 een medische attest voor dat niet overeenstemt met het standaard medisch getuigschrift, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011.

Verzoekers stellen dat het medische attest door hun bijgevoegd alle gegevens bevat zoals bepaald in het nieuwe artikel 9ter en het KB. Het argument dat het gepubliceerde en bij wet opgelegde medisch attest gelijkenis vertoont met het door verzoekers aangewende getuigschrift, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet het bij wet opgelegde attest is.

Bovendien voorziet de wetgever in de exclusieve bevoegdheid van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend om medische redenen, onontvankelijk te verklaren.

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat, daar de gemachtigde de ontvankelijkheidsvoorwaarden dient te onderzoeken, vooraleer het medisch getuigschrift overgemaakt wordt aan de raadsgevende arts, dient het medisch getuigschrift bestemd te zijn voor de gemachtigde. Vandaar de betiteling die de wetgever heeft gegeven aan het verplicht te

gebruiken standaard medisch getuigschrift. ("bestemd voor de Dienst Humanitaire regularisaties" en niet "voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken(...)") Het komt de gemachtigde niet toe om het aan de aanvraag gehechte medisch getuigschrift inhoudelijk te onderzoeken doch wel naar vorm.

Hij moet de ontvankelijkheidsvoorwaarden nagaan en onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden, met name dient hij qua vorm na te gaan of:

— de aanvraag een standaard medisch getuigschrift bevat zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. (KB 24 januari 2011)

— Dit medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt.

Enkel wanneer aan die wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarden is voldaan, wordt het dossier voor advies overgemaakt aan de raadgevende arts.

Artikel 9ter §3, 3^o is dienaangaande zeer duidelijk:

"s' 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3^o indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

Verwerende partij wenst nogmaals te benadrukken dat deze bepaling geen appreciatieruimte overlaat aan de verwerende partij, die zich in casu dient te beperken tot de loutere vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift, zoals voorzien in het KB van 24 januari 2011 niet werd gevoegd bij de aanvraag, zodat deze aanvraag onontvankelijk diende te worden verklaard overeenkomstig voornoemde bepalingen.

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden in hun bewering als zou de beslissing een schending uitmaken van artikel 9ter §1, 4^o en §3, 3^o van de vreemdelingenwet.

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat de determinerende motieven op eenvoudige wijze gelezen kunnen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekers niet aantonen op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat verzoekers niet duidelijk maken op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De bestreden beslissing werd op correcte wijze gemotiveerd en maakt geen schending uit van de door verzoekers aangehaalde beginselen.

Verzoekers maken vervolgens niet aannemelijk als zou hen een bepaald voordeel werd verleend op basis van een bestuurlijke vergissing, waardoor een schending van het vertrouwensbeginsel niet wordt aangetoond.

"(...) Er is slechts sprake van een schending van het vertrouwensbeginsel indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die beslissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. De verzoekende partij zet niet uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.(...) Het eerste middel is ongegrond." (R.v.St., arrest nr. 162.331 d.d. 06 september 2006, Staatsraad Brewaeys, G/A 134.458/VII-35.981)

Verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat slechts tot een schending van het gelijkheidsbeginsel kan besloten worden indien verzoekers met feitelijke en concrete gegevens aantonen dat gelijke gevallen ongelijk werden behandeld (RvS 16 september 2002, nr. 110.245). Verzoekers blijven op dit punt in gebreke. Ze beperken zich tot een loutere verwijzing naar 'andere dossiers' waarbij 'hetzelfde medische attest' zou zijn overgemaakt, zonder hierbij nog maar feitelijk aan te tonen dat zij zich in exact dezelfde situatie bevinden. Het enig middel is niet ernstig."

2.3. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen in toepassing van artikel 9ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

(...)"

2.5. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers in concreto verweten wordt geen standaard medisch getuigschrift te hebben voorgelegd zoals vastgelegd bij koninklijk besluit van 24 januari 2011.

2.7. Verzoekers stellen in essentie dat een beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen onontvankelijk verklaard wordt op grond van een medisch attest dat inhoudelijk volledig gelijk is aan het voorziene model van standaard medisch getuigschrift, de redelijkheidstoets niet kan doorstaan.

2.8. Uit een vergelijking van het in het punt 2.5. bedoelde model standaard medisch getuigschrift en het door verzoekers bij hun aanvraag om verblijfsmachtiging gevoegde medisch getuigschrift, dat zich bevindt in het administratief dossier, blijkt dat er enkel sprake is van een verschil in de hoofding. Het door verzoekers overgemaakte medisch getuigschrift bevat alle rubrieken die voorzien zijn op het model standaard medisch getuigschrift en bevat de door de wet vereiste vermeldingen namelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

2.9. Verwerende partij betwist de stelling van verzoekers niet dat het voorgelegde medische attest inhoudelijk volledig gelijk is aan het voorziene model van standaard medisch getuigschrift maar betoogt dat dit geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat er geen model medisch getuigschrift werd gebruikt.

2.10. Kernvraag in huidige betwisting is dan ook of de verwerende partij op grond van de afwijking in hoofding tussen het door verzoekers gehanteerde medisch getuigschrift en het model standaard medisch getuigschrift, redelijkerwijze kon beslissen dat het medisch getuigschrift van 15 mei 2011 dat door verzoekers werd overgemaakt geen standaard medisch getuigschrift is in de zin van artikel 9 ter, §1, van de Vreemdelingenwet.

2.11. De hoofding van het door verzoekers ingediende medisch getuigschrift d.d.15 mei 2011 (stuk 6 gevoegd bij de aanvraag om verblijfsmachtiging) bevat de volgende vermeldingen:

"CERTIFICAT MEDICAL

destiné au médecin conseil du Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers (SPF Intérieur)"

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 bevat de volgende vermeldingen:

" SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

2.12. Het geeft blijk van een overdreven formalisme van de verwerende partij en het is derhalve kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van het medisch getuigschrift van 15 mei 2011 van verzoekers tussen de woorden “*Destiné*” en de woorden “*du Service Régularisations Humanitaires de la Direction Générale de l'Office des Etrangers*”, de woorden “*au médecin conseil*” werden gevoegd, de woorden “*(SPF Intérieur)*” deels in afkorting achteraan vermeld staan in plaats van vooraan, de woorden “*Direction Générale de l'Office des Etrangers*” slechts eenmaal vermeld worden en de woorden “*certificat médical*” vooraan vermeld staan in plaats van in het midden, te besluiten dat het aangebrachte medisch attest geen standaard medisch attest is zoals voorzien in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St. Kamer 2010-11*, nr. 0771/001, 147): “*Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.*”

2.13. Voor zover verwerende partij valt over het feit dat het medisch getuigschrift gericht is aan de “*raadgevende arts van (...)*” in plaats van de “*Dienst Humanitaire Regularisaties*” dient de Raad op te merken dat verzoekers blijkens het administratief dossier hun aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen per aangetekend schrijven verstuurden naar “*De Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Humanitaire regularisaties, artikel 9 ter*” zodat de aanvraag zeker bij de bevoegde dienst terecht kwam. De Raad merkt ten overvloede nog op dat het medisch getuigschrift uiteraard bestemd is voor de ‘*raadgevende arts*’ aangezien artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat “*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft.*”

2.14. Waar verwerende partij nog opmerkt dat zij met betrekking tot de overgemaakte medische getuigschriften geen inhoudelijk onderzoek mag doen en enkel een onderzoek mag voeren naar de vorm, dient de Raad op te merken dat de in punt 2.12 aangeduide verschillen vormelijke aspecten betreffen die binnen haar appreciatiebevoegdheid vallen. Alleszins brengt dit minder verdergaand onderzoek met zich mee dan wat ook te lezen valt in artikel 9 ter, §3, van de Vreemdelingenwet namelijk het nagaan of het standaard medisch getuigschrift wel beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet.

2.15. Het redelijkheidsbeginsel werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel brengt geen ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing met zich mee. Derhalve worden zij niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient

derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA